

عنوان مقاله:

خسارت و فسخ قرارداد؛ بازخوانی رویکرد حقوق ایران و مصر با نگاهی به رویه قضایی و فقه اسلامی

محل انتشار:

پژوهشنامه حقوق تطبیقی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

حمید میری - استادیار گروه الهیات، دانشکده ی علوم انسانی، دانشگاه گنبدکاووس، گنبدکاووس، ایران

ابراهیم جوانمرد فرخانی - استادیار گروه الهیات، دانشکده ی علوم انسانی، دانشگاه گنبدکاووس، گنبدکاووس، ایران.

محمدحسین تقی پور درزی نقیبی - استادیار گروه حقوق خصوصی، دانشکده حقوق و علوم سیاسی، دانشگاه مازندران، بابلسر، ایران

خلاصه مقاله:

در این نوشتار با روش تحلیلی توصیفی به بررسی این امر پرداخته شده است که از نظر حقوق ایران، مصر و فقه اسلامی بر چه مبنا و در چه شرایطی، حق جبران خسارت و نیز حق فسخ پدیدار می شود. در حقوق مصر با نقض تعهد، متعهدله آزاد است که قرارداد را ننگه داشته و خسارت دریافت نماید و یا آن را برهم زند در حالی که در حقوق ایران و فقه اسلامی، نخستین حق پیش بینی شده برای وی، الزام متعهد به انجام تعهد خویش است. در حقوق ایران و فقه اسلامی، حق فسخ دستاورد تعذر در الزام است نه تقابل تعهدات و یا نقض بنیادین. البته در فقه اسلامی از پیدایش حق خسارت قراردادی سخنی به میان نیامده و اگر هم خسارتی پیش بینی شده، مبنای آن قواعد ضمان قهری است. همچنین، در حقوق مصر برخلاف حقوق ایران و فقه اسلامی، یکی از شرایط مطالبه ی خسارت یا فسخ قرارداد، ارائه هشدار مبنی بر اجرای تعهد به متعهد است. در حقوق این کشور در زمینه ی توافق بر میزان خسارت، برخلاف ماده ی ۲۳۰ قانون مدنی ایران و نظریه ی تعهدات در فقه اسلامی، به دادگاه اختیار تعدیل مبلغ توافقی داده شده است.

کلمات کلیدی:

خسارت، فسخ، مصر، ایران، نقض تعهد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1772292>

